

”ميني بچي - رات دن اسي چنن ۾ رهو ڪ سڀڪو باپ ڪا پريچيه

ڪئسي دين، فادر شوز سن، سن شوز فادر، اسي ۾ ٻڌي لگائي هئ”

پرشن :- گيان ذرا پي وئرت نه جائي اُسڪي ليئي ڪس بات ڪا ڌيان رکنا هئ؟

اُتر :- گيان ڌن ديني ڪي ليئي پھلي نبض ديو ڪ يھ ھماري برھمڻ ڪل ڪا هئ؟ جو شو بابا ڪي وا ديوتائون ڪي پڳت هئ، ڪوشش ڪر اُنڪو گيان ڌن دو. يھ گيان سڀ نهين سمجھينگي. سمجھ ۾ انھين هين آئينگا جو شوڊر سين برھمڻ بنني والي هئ. تھ ڪوشش ڪر ايڪ بات تو سڀڪو سٺو ڪ سرو ڪا سدگتي داتا ايڪ باپ هين هئ، وه ڪھتا هئ ڪ تھ اشريري بن مجھي ياد ڪرو تو تمھارا ٻيڙا پار هو جائينگا.

گيت :- اوم نمو شوايه.....

اوم شانتي . باپ بئن بچون ڪو سمجھاتي هئ دونو باپ آ گئي. چاهي وه باپ سمجھاوي، چاهي يھ باپ سمجھاوي. تو باپ بئن سمجھاتي هئ. تھ جو بابا ڪي ياد ۾ شانتي ۾ بئنتي هو، اُسڪو هين سچي شانتي ڪھا جاتا هئ. يھ هئ پرتڪيه قل ديني والي ريئل شانتي. وه هئ جوئي. اپني سوڌرم ڪا پتا نهين هئ. سو ڪو اپني پرم پتا پرماتما ڪا پتا نهين هئ، تو شانتي، شڪتي ڪون ديوي؟ شانتي داتا باپ هين هئ. جو باپ ڪھتي هئ بچي اشريري هو اپني ڪو آتما سمجھ بئنو. تھ تو اوناشي هو نان. اپني سوڌرم ۾ بئنو اوڙ ڪوئي اُٿسي بئنتي نهين هئ. بروبر آتما هين ايڪ شرير چور دوسرا ليتي هئ. پرم پتا پرماتما تو ايڪ هين هئ، اُنڪي مھما بڙي پاري هئ. وه باپ هئ، سرووپا پي نهين هئ. ايڪ بات سڌ ڪي تو تمھاري جيت هئ. ڦر گيتا ڪا پڳوان پي سڌ هو جائينگا. پائنٽس تو تمڪو بهت ملتي هئ. سڪ لوگ پي ڪھتي هئ ستڙو اڪال... وهي اڪال مورت هئ. ڪھتي پي هئ، وه لبريتر هئ، سرو ڪا سدگتي داتا هئ. دڪ سين آڪر لبريت ڪرتي هئ. پنت پاون پي ايڪ هين باپ هئ. اُٿسي اُٿسي پائنٽس سدا ويچار ساگر مٿن ڪرني چاهيئي. باپ ڪو پوٺني ڪارڻ هين سڀڪي ڏر گتي هوئي هئ. پڳوان ايڪ هئ تو دوسري ڪوئي ڪو پڳوان ڪھ نهين سڪتي. سوکير وطن واسي ڪو پي پڳوان ڪھ نه سڪي. اونچي تي اونچ ايڪ پڳوان هئ. يھان تو هئ منش سرشتي جو پُرنجنر ۾ آتي هئ. پرم پتا پرماتما تو پُرنجنر ۾ نهين آتي هئ، ڦر ڪئسي ڪھتي هو ڪ ڪتي ٻلي سڀ ۾ پرماتما هئ. سارا دن يھ ٻڌي ۾ رھنا چاهيئي باپ ڪا پريچيه ڪئسي دين. اَب رات دن تھ اس چنن ۾ رهو ڪ ڪئسي سڀڪو راستا بنائين؟ پنتون ڪو پاون بناني والا ايڪ هين هئ. ڦر گيتا ڪا پڳوان پي سڌ هو جائينگا. تھ بچون ڪي هين جيت هوني هئ، سو جب مڪنت ڪرينگي. مھارٿي، گھوڙي سوار، پيادي تو هئ نان.

تھ بچي جانتی هو پارت ڪو هين باپ سين ور ٿا ملا هوڻا ٿا. اَب چينا هوڻا هئ، ڦر باپ ديني هئ. باپ آتي هين پارت ۾ هئ. يھ جو اُٿني ڌرم هئ، يھ سڀ ختم هو جاني هئ، ڦر ستيگ

هونگا. هاءِ هاءِ ڪي باد جئ جئڪار هو جاتي هئ. منش دڪ ڪي سميه هاءِ رام ڪرتي هئ نان. ڪهتي هئ نان رام نام ڪا دان دو. اس پر شلوڪ بني هوئي هئ. سڪ لوگون ڪا پي نام بهت هئ. وه پي ڪهتي هئ اڪال تخت. تم بچون ڪا تخت ڪوئسا هئ؟ تم آتمائين سڀ اڪال مورت هو. تمڪو ڪوئي ڪال ڪا نه سڪي. يهه شرير تو ختمر هو جائينگي. وه سمجهتي هئ اڪال تخت امرتسر ۾ هئ پرنتو اڪال تخت تو مهتو هئ. هر آتمائين پي وهان ڪي رهندي والي هئ. گاتي پي هئ بابا آپ اپنا تخت چوڙ ڪر آئو. وه سرو ڪي ليئي شانتي ڪا تخت هئ. راجيه تخت ڪوئي سرو ڪي ليئي نهين ڪهينگي. بابا ڪا تخت سو همارا. وهان سين هر ڀارت بجاني آتي هئ، باقي آڪاش چورني ڪي بات نهين هئ. بچون ڪو اسر هين ٻڌي لڱائي هئ ڪ باپ ڪا پريچيه ڪسڪو، ڪئسي ديوين؟ فادر شوز سن، سن شوز فادر. همارا بابا ڪوئن هئ، اُنڪي ملڪيت ڪيا هئ، چسڪا مالڪ بنينگي. يهه ٻڌي ۾ هئ. مکيه هئ هين باپ ڪا پريچيه. سارا رولا اسر هئ. ايڪج پوئل ڪا نانڪ هئ نان. پوئل ڪراني والا هئ راوڻ.

سنيگ ۾ تم ديهي آيماني رهندي هو. هر آتما هئ. باقي يهه نهين ڪهينگي ڪ هر ڀرم پتا پرماتما ڪو جانتو هئ. نهين، وهان تو سڪ هين سڪ هئ. دڪ ۾ سمرڻ سڀ ڪرتي هئ. پڳتي مارگ پورا هو گيا، گيان مارگ شروع هوڻا، ورثا مل گيا، ڦر پڳوان ڪو ڪيون ياد ڪرينگي! ڪلپ ڪلپ ورثا ملتا هئ. يهه ڊراما هين اُتسا بنا هوڻا هئ. باپ ڪو ڪوئي پي جانتو نهين هئ. اب تم بچون ڪو باپ نين پهچان دي هئ. رات دن ٻڌي ۾ يهه باتين چلتي رهي. يهه ٻڌي ڪي ليئي پوچن هئ. ڪئسي باپ ڪا پريچيه سيڪو ديوين. باپ ڪي گلاني ڪي هئ نان. باپ ڪا ايڪ هين ري انڪارنيشن گايا جاتا هئ. سمجهتي هئ آئينگي ضرور، ڪلهيگ انت، سنيگ آد ڪي سنگر پر، پتتون ڪو پاون بناني. شاسترون ۾ ڪتني مونجهه ڪر دي هئ. مکيه هئ گيتا. گيتا سين هين هيري جئسا بن سڪتي هئ. باقي سڀ شاستر هئ گيتا ڪي بال بچي، اُن سين ڪوئي ورثا نهين مل سڪتا هئ. سرو شاسترمئي شرومڻي گيتا. شريمت مشهور هئ. شري هئ سڀ سين اونچي تي اونچا. شري شري 108 رُدر مالها. يهه هئ شو بابا ڪي مالها. تم جانتو هو سڀي آتمائون ڪا باپ يهه هئ. بابا بابا تو سڀ ڪرتي هئ نان. بابا ڪي رچنا رچي هوئي هئ، يهه ڪوئي پي جان نهين سڪتا. بابا ڪهتي هئ تمڪو ڪوئي جاستي تڪليف نهين ديتي. صرف باپ ڪو پوئلني سين گري هو، اُنڪو جاننا هئ. اب تم گهوڙ انڌياري سين گهوڙ سوجهڙي ۾ آ گئي هو. تمڪو گيان ڪي ڊانس ڪرني هئ. ميران ڪي ٿي پڳتي ڪي ڊانس، آرٿ ڪچ پي نهين. وياس پڳوان ڪهتي هئ، اب وياس تو هئ باپ، جو گيتا سُناتي هئ. تم ڪوئي ڪو پي سڌ ڪر بتاءِ سڪتي هو بابا ايڪ هين هئ، اُن سين هين ورثا ملتا هئ. نهين تو ورثا ڀارت ڪو سورڳ ڪا ڪوئن دينگي؟ سورڳ ڪي استاپنا باپ بگر ڪوئي ڪر نه سڪي. سرو ڪو لبريت ڪرنا، ايڪ باپ ڪا هين ڪام هئ. پوپ پي ڪهتي ٿي وَن نيس هو. پرنتو وه هونگي ڪئسي؟ هر ايڪ ڪي تو سڀ بني هئ نان، ڦر پائي بهن ڪئسي هئ. يهه جاننا چاهيئي. وَن نيس آرٿات فادر هُڊ هو گيا، يهه تو سڀ بردرس هئ نان. ساري دنيا ڪهتي هئ او گاد فادر رحم ڪرو. تو ضرور بي رحمي ڪر رهي هئ. يهه نهين

جانتِي ڪَ بي رحم ڪرني والا ڪوئن هئ؟ رحم ڪرني والا تو ايڪ باپ هئ. بي رحم هئ راوڻ، جسڪو جلاتي آتي هئ، ڀرنتو جلتا نهين هئ. دشمن هين مَر جائي ڦر ٿوريئي جلائينگي. ڪوئي ڪو يه پتا هين نهين هئ ڪَ يه ڪيا بناتي رهتي هئ. آڱي تهر گهوڙا انڌياري ۾ ٿي، اَب تو نهين هو نان. تو منشون ڪو ڪئسي سمجهاوي. ڀارت ڪو سڪڌار بناني والا ايڪ هين باپ هئ. بابا ڪا هين پريچيه دينا هئ. يه پي سمجهايا جاتا هئ ليڪن سڀ نهين سمجھينگي. سمجھينگي ڦر پي وهي جنڪو شوڏر سين برهمڻ بننا هئ. بابا ڪهتي هئ جو ميرا پڳت هو، ڪوشش ڪر اُنڪو هين گيان دو. گيان ڌن وٿرت نهين گنواڻو. ديوتائون ڪي پڳت تو ضرور ديوتا ڪل ڪي هونگي. اونچ تي اونچ هئ ايڪ باپ. سڀ اُنڪو ياد ڪرتي هئ. يه تو شو بابا هئ نان. باپ سين تو ورثا لینا هئ. جو ڪوئي اڃا ڪام ڪرڪي جاتي هئ تو اُنڪو پوجا جاتا هئ. ڪلهيگ ۾ ڪوئي سين اڃا ڪام هونڌا هين نهين ڪيونڪ يهان هئ هين آسري راوڻ مت. سڪ ڪهان هئ؟ ڪتنا اڇي ريت باپ سمجھاتي هئ، ڀرنتو ڪسڪي ٻڌي ۾ بڻينگا تب، جب باپ ڪا پريچيه دينگي. يه باپ پي هئ ٽيچر، سنگرو پي هئ. انڪا ڪوئي باپ ٽيچر نهين هئ. پهلي پهلي هئ مات پتا، ڦر ٽيچر اوڙ ڦر سدگتي ڪي ليئي گرو. يه وڻڊر هئ بيحد ڪا باپ ايڪ هين باپ، ٽيچر اوڙ سنگرو هئ.

تهر جانتِي هو وه باپ اونچي تي اونچا هئ. وهي ڀارت ڪو سورڳ ڪا ورثا ديني والا هئ. نرڪ ڪي باد هئ هين سورڳ. نرڪ ڪي وناش ڪي ليئي وناش جولا ڪري هئ. هولڪا ۾ سانگ بناتي هئ نان، ڦر پوچتي هئ سوامي جي انڪي پيت سين ڪيا نڪلينگا؟ بروبر ديکتِي هئ يورپواسي يادوون ڪي ٻڌي سين سائنس ڪي ڪتني انوينشن نڪلتي هئ. تمڪو ڪوشش ڪر ايڪ هين بات ڀر سمجھانا هئ. سرو ڪا سدگتي داتا ايڪ هئ. باپ آتي هين ڀارت ۾ هئ، تو يه سڀ سين بڙا تيرت هو گيا. ڪهتي پي هئ ڀارت پراچين ٿا. ڀرنتو سمجھتي نهين. اُڀي تهر سمجھتي هو، جو پراچين هوڻا هئ سو ڦر سين هونگا. تهر نين راج يوگ سيکا ٿا، وهي ڦر سيکتِي هو. ٻڌي ۾ هئ يه ناليچ بابا ڪلپ ڪلپ ديتي هئ. شو ڪي پي اُنڪ نام رکي هئ. بڻلنات ڪا پي مندر هئ. ڪانتون ڪو قول بنايا هئ، اِس ليئي بڻلنات ڪهتي هئ. اُتسي بهت نام هئ، جسڪا آرٿ تهر سمجھاءِ سکتِي هو. تو پهلي پهلي باپ ڪا پريچيه دو، جسڪو سڀ پولي هوئي هئ. پهلي باپ ڪو جاني تب ٻڌي يوگ لڳي. باپ سين ورثا لینا هئ. مڪتي ڌام سين ڦر جيون مڪتي ڌام ۾ جانا هئ. يه هئ پنت جيون ٻنڌ. بابا ڪهتي هئ اشريري بنو. اشريري بن باپ ڪو ياد ڪرو، اِس سين هين ٻيڙا پار هونگا. سڀ آتمائون ڪا باپ وه ايڪ هين هئ. باپ ڪا فرمان هئ مجھي ياد ڪرو تو يوگ سين وڪرم وناش هونگي. اُنٽ متي سو گتي هو جائينگي. همڪو واپس جانا هئ، جتنا هو سڪي جلدي جاوي. ڀرنتو جلدي تو هو نهين سکتا. اونچ پد پانا هئ تو بابا ڪو ياد ڪرنا هئ. هر ايڪ باپ ڪي بچي هئ. اَب باپ ڪهتي هئ من مناڀو. ڪرشن ٿوريئي ڪهتي هئ. ڪرشن ڪهان هئ؟ يه تو باپ هئ ڀرم پتا ڀرماتما، پرجاپتا برهما دواران اِسٿاپنا ڪرتي هئ، تو ضرور يهان هونا چاهيئي. يه هئ ويڪت پنت دنيا. وه هئ پاون دنيا. پنت دنيا ۾ پاون

ڪوئي هو نهين سگهتا. جهاڙ ۾ ديو ۾ اوڀر ۾ ڪرا هئڻ ۾ اڙ ۾ يهه نيچي ٽپسيا ۾ برهما بڻي هئڻ، انڪي هين فيچرس سوکير وطن ۾ ديکتي هئڻ. يهه جاکر فرشتي بنتي هئڻ. شري ڪرشن اس سميه سانورا هئڻ نان. پهلِي بات جب تک نہ سمجھائي هئڻ تب تک ڪچ سمجھينگي نهين. اسر هين محنت لگتي هئڻ. مايا قت سين باپ ڪي ياد پڙاءِ ديتي هئڻ. نشچيه سين لکتي پي هئڻ بروبر هر نارائڻ پد پائينگي ڦر پي پوڻ جاتي هئڻ. مايا بڙي دستر هئڻ. مايا ڪي طوفان ڪتني پي آوي پرنٽو هلنا نهين هئڻ. وه هئڻ پڇاڙي ڪي استيج. مايا رستم هوڪر لڙينگي. ري ڊڪري هونگي تو انکو قت سين گراءِ دينگي. ڊرنا نهين هئڻ. وڏ لوگ ڪهتي هئڻ پهلِي ساري بيماري ٻاهر نڪلينگي. مايا ڪي طوفان پي بهت آئينگي. جب تهر پڪي هو جائينگي ڦر مايا ڪا پريشر ڪم هو جائينگا. سمجھينگي آب يهه هلني والي نهين هئڻ. بابا هين آڪر پٿر ٻڌي سين پارس ٻڌي بناتي هئڻ. يهه بڙي رمڻيڪ ناليچ هئڻ. ڀارت ڪا پراچين راج يوگ ڳايا جاتا هئڻ. يهه تهر جانتِي هو. آچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اڙر گڏمارنڱ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) اشريري بن باپ ڪو ياد ڪرنا هئڻ. سوڌرم ۾ استت هوني ڪا آڀياس ڪرنا هئڻ. گيان ڪي ڊانس ڪرني اڙر ڪراني هئڻ.

(2) مايا ڪي طوفانون سين هلنا نهين هئڻ. ڊرنا نهين هئڻ. پڪا بن ڪر مايا ڪي پريشر ڪو ختم ڪرنا هئڻ.

وردان - آتمڪ ورتي، درشتي سين دڪ ڪي نام نشان ڪو سماپت ڪرني والي

سدا سڪدائي پو

برهمڻون ڪا سنسار پي نيارا هئڻ تو درشتي ورتي سڀ نياري هئڻ. جو چلتي ڦرتي آتمڪ درشتي، آتمڪ ورتي ۾ رهتي هئڻ اُنڪي پاس دڪ ڪا نام نشان نهين ره سگهتا ڪيونڪ دڪ هوتا هئڻ شير ڪي پان سين. اگر شير ڪي پان ڪو پوڻ ڪر آتمڪ سوروپ ۾ رهتي هئڻ تو سدا سڪ هين سڪ هئڻ. اُنڪا سڪميه جيون سڪدائي بن جاتا هئڻ. وي سدا سڪ ڪي سڀيا پر سوتي هئڻ اڙر سڪ سوروپ رهتي هئڻ.

سلوگن - خد ڪو ديو اڙر خد ڪي ڪميون ڪو پرو تب خدا ڪا پيار ملينگا.